

Berczeli

TISZABERCSEL KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATÁNAK
HIVATALOS LAPJA

NAPLÓ

IX. évfolyam 7. szám 2004. szeptember

Idősek Világnapján

Valamennyien tudjuk, hogy október 1-je az Idősek Világnapja. 1994. október 1-én köszöntötte először Idősek Világnapja alkalmából a tiszaberceli nyugdíjasokat Hajnal András polgármester, az Önkormányzati Képviselőtestület szerény ajándékával és az általános iskolások műsorával. Az akkor még magukat a nyugdíjkorhatártól oly távolinak érzők ma már ott ültek a nyugdíjasok soraiban. Az idén már nem először a Nyugdíjas Egyesület tagjai is felléptek. Hajnal András köszöntő szavai után az iskolások műsora következett, majd Humicskó Józsefné, Zsiros Antalné köszönő szavai és Rézműves Istvánné elmaradhatatlan ajándéka, egy díszes torta, melyen a „Köszönet mindenkéért” felirat hirdette, hogy a megbecsülés kölcsönös. A röpke beszámoló után álljanak itt Hajnal András köszöntőjében elhangzott gondolatai.

„Mi, falusi emberek, akik földdel is foglalkozunk és szabad időnk nagy részét az ég alatt töltjük, tudjuk jól, hogy szigorú rend uralkodik a természetben. A tavasz után nyár, a nyár után ősz, az ősz után tél következik. Aki megszületett, az a gyermekkor után fiatal, felnőtt és idős is lesz egyszer. Ez a rend mióta világ a világ. Számtalanszor halljuk, hogy nehéz faluhelyen nyugdíjasnak lenni. Az egész életét faluhelyen leélő, a házat saját maga felépítő, állatait maga nevelő ember öregkorban pedig választhat, egyedül marad, vagy beköltözik a panelházba 4.-nek 5.-nek a családba. Mi községünkben úgy gondoljuk, hogy akik nem ezt az utat választják, hanem itt maradnak a településünkön, azokat igyekszünk segíteni, odafigyelni rájuk és a nyugdíjas életüket megpróbáljuk szebbé varázsolni. Tesszük ezt azzal, hogy az idősök otthonában 40 főről gondoskodunk, a Nyugdíjas Egyesületünkben 70 fő tagunk van, akiknek az egyesületi munkáját segítjük és támogatjuk. Nagyon nagy dolognak tartom, hogy sokan eljutottak kirándulni az

Az október 1-jei eseményen a Bessenyei György Általános Iskola Művészeti tagozatai, és a Tiszaberceli Nyugdíjasok Egyesülete lepte meg műsorával az ellátogató több mint 350 főt.

ország különböző részeire, idős korban láthaták meg a Parlamentet, Ópusztaszer és még számos helyet. Hatalmas dolognak tartom, hogy nincs ma senki községünkben, aki a betegágyán magányosan fekszenne, mindig van valaki, aki felkeresse és jó szóval biztassa. Az idős emberek nagyon fontos, hogy biztonságérzete legyen. Ezt számára egy társ, vagy a család, esetleg a barátok, kisebb közösségek adhatják meg. Az egymáshoz tartozás biztonsága érzelmileg gazdagítja az egyént. Mi, akik életünk nagyobbik felét leéltük már, a családjáért dolgoztunk szüntelenül, elfáradtunk abban az igyekezetben, hogy minél többet adjunk magunkból a gyerekeknek, majd az unokáknak, természetesen önmagunk háttérbe szorításával. Most amikor már csak néhány év, vagy évtized van hátra életünkől, gondoljunk egy kicsit önmagunkra is. Gondoljunk arra, hogy hogyan tudunk magunknak örömet,

pernyi boldogságot szerezni naponta. Este lefekvéskor gondoljunk végig az napi tevékenységünkre és keressük meg benne azt az egyet, ami szép volt, hogy újra átélhessük. Érdemes azt is átgondolni, hogy holnapi teendőinkben kinek miben lehetünk a segítségére, mert csak akkor érezhetjük meg hogy hasznossá tudjuk tenni magunkat valakiért, vagy valakikért. Ez az örömszerzés érzése. Ha bánatosak vagyunk, ajándékozunk magunkat apróságokkal, amik elérhetőek számunkra. A boldogsághoz vezetői ajtó azonban kifelé nyílik. Ne várjuk, hogy valaki megkeressen bennünket, hanem mi keressünk meg másokat. Próbáljuk megérteni gondjaikat, akkor várhatjuk, hogy minket is megértenek. Nem szabad azt gondolnunk, hogy a boldogság majd holnap érkezik meg, találjunk magunknak addig is értelmes időtöltést.”

14 év távlatából, egy újabb félideőben

Beszélgetés Hajnal András polgármesterrel annak apropóján, hogy október 20-án feléhez ér a 2002-2006-os önkormányzati választási ciklus. Különös apropója beszélgetésünknek, hogy október 30-án pontosan 14 évvel ezelőtt lépett hivatalába az első szabadon választott önkormányzati képviselőtestület. Papp János főszerkesztő interjúja.

- 14 évvel ezelőtt 1990. szeptember 30-án választották meg Tiszabercel Község Önkormányzatát. Te azóta a község polgármestere vagy. Félidejéhez érkezett a ciklus, kezdedben egy Berczeli Naplóval ülünk és beszélgetünk.

- Valóban, a 2002. év novemberi újság van nálam, melyben a ciklusra szóló ígéreteimet foglaltuk össze akkor. Bárki előveheti és megnézheti, hogy az általam megfogalmazott programot milyen formában sikerült végrehajtani, és mennyit tudtunk abból megvalósítani 2004-ig.

- Már a programon is érezhető volt, hogy a tervek visszafogottabbak voltak mint mondjuk az előző önkormányzati ciklusokban.

- A 2002-2006-os programban elmondtam és most is azt mondom, hogy ez a 4 év Tiszabercel község életében nem a nagy fejlesztések időszaka, mivel a nagy fejlesztéseket az előző 10

évben tulajdonképpen elvégeztük. Nem akarom mind felsorolni, de gondoljunk az idők otthonára, fogorvosi rendelőre, gázvezetékre, a szennyvízvezetékre, utakra, iskolára. Valamennyien itt élünk, és itt éltünk azelőtt is. Legfontosabb feladatunknak tekintettem azt, hogy a MATÁV-val közösen oldjuk meg az RLL. rendszerű telefonhálózatnak a leszerelését, és örömmel mondhatom azt, hogy 2004 év végére már a község kétharmadában vezeték nélküli telefonhálózat van. Másik fontos feladatnak tekintettük, hogy a volt Irodaház épületét teljes egészében kihasználjuk. Pályázatot nyújtottunk be a Tiszabercelért Egyesülettel közösen a Teleház működtetésére. Örömmel mondhatom el, hogy a Teleházat sikerült berendeztünk 7 számítógéppel, fénymásolóval, faxszal és ma már egy korszerű, gyors Internet hálózat működik, és nagy örömmel Tiszabercel község fiataljai ezt a mindennapokban használják is. Fontos feladatunknak tekintettük és tekintjük ma is az oktatási intézményben tanuló gyerekek jobb

és kultúraltabb körülmények között való elhelyezését. Pályázatot nyújtottunk be egy új étkező építésére. Sajnos a pályázatunk eddig nem nyert, de bízunk benne, hogy az elkövetkező évben, években sikerül ezt a feladatot is megoldani. Ugyanakkor iskolánk tornatermének teljes felújítását elvégeztettük, a tetőszerkezet szigetelésétől a teljes belső felújításig. Ezen túl egy nagyon fontos beruházást sikerült 2004 évben megvalósítanunk, ez pedig a szennyvíztisztító telep bővítése. A 150 m³-es szennyvíztisztítót sikerült 200 m³-rel bővíteni, így jelenleg 350 m³-es nagyon modern szennyvíztisztító telep működik községünk-

ben.

- Az újság mellett a média területén sikereket könyvelhetünk el, hiszen az elektronikus média is jelen van már Tiszabercelen.

- Talán ezzel kellett volna kezdenünk, hogy a ciklus első felében sikerült a Berczeli TV. alapjait lerakni, s Tiszabercel községben a Kábel-tv-s csatornán keresztül egy saját televíziós hálózatot működtetni. Elkészült a település honlapja is, így a nagyvilág is tudhat rólunk.

- Ha jól belegondolunk, egy ilyen programban megfogalmazott célok mellett mindig adódnak ad. hoc lehetőségek mondjuk kormányoktól függően, ki mit preferál.

- Valóban, így például nem szerepelt a programunkban a villanyhálózat korszerűsítése, de a település nyugati részén sikerült ezt is megoldanunk. Így a Vásártér, Kinizsi, Petőfi, Vasvári, Dózsa utakon korszerű villanyhálózat kiépítésére került sor, így a lakosság részére a korszerűbb közvilágítás mellett nagyobb feszültséget biztosít a TITÁSZ. Bár nem szerepelt az elképzelések között, de 2004 évben

pályázatot nyújtottunk be Ibrány-Paszab településsel közösen a Fő út teljes felújítására. Szintén pályázatot nyújtottunk be egy időtlen idők óta húzódó probléma megoldására, a Tiszabercel – Tiszakarád összekötő út megépítésére. Szintén pályázatot nyújtottunk be Tiszabercel község belvízelvezetésére, valamint a rendezési terv elkészítésére. Ezek a pályázatok a jövőbe mutatnak. A bennük megvalósítandó célok azonban olyan pénzeket feltételeznek, amiket csak így vagyunk képesek előteremteni. Sikereik egy olyan Berczelt hoznának létre, amely infrastruktúrájában vetekedne bármely városával.

- Beszéljünk a tervekről, amik még megvalósításra várnak!

- Terveink között szerepel egy falumúzeumnak a kialakítása. Több esetben nyújtottunk be pályázatot, sajnos ezek a pályázataink eddig nem nyertek, de nem lankadunk, mert a téglagyári épület és környéke a közeljövő turisztikai központjává nőheti ki magát, ahová egy ilyen múzeum igencsak illeszkedne. Elvárás is és feladatunknak is tűztük ki a község szépítését, otthonosabbá tételét. Valamennyien tudjuk, hogy ez nem könnyű feladat. Sőt azt kell mondjam a tiszaberceli lakosok nélkül az önkormányzat nem is tudja megvalósítani. Ezen a területen is sikerült előrelépni, hisz 2004 évben a főbb útvonalainkon a villanyoszlopokon muskátli pompázott, és

ezzel is szebbé, otthonosabbá tette településünket.

- Ha itt tartunk, akkor fontos szót ejteni a temetők rendjéről, hiszen ez a képviselőknek is adott témát üléseinken.

- Igen, egyik neuralgikus terület, de az előrelépés érzékelhető. Kevés tiszaberceli ember van, aki ne fordulna meg a temetőben, ahol eddig rendezetlen körülmények uralkodtak. Bár a tulajdonos a 3 felekezet, de közmunkásokkal igyekeztünk rendet tenni benne. A kerítéseknek az elkészítésével, és a haranglábnak a felállításával az összképe megváltozott.

- Örök dilemma a fejleszteni saját erőből, vagy pályázni?

- A község vagyonának gyarapítását pályázatok benyújtásával tudjuk elérni. 2004 évben 29 pályázatról döntött a képviselőtestület. Ezek között vannak sikeresek és sajnos van köztük elutasított is, nagy részük elbírálása még nem történt meg, de bízom benne, hogy az elkövetkezendő időszakban sok sikeres

pályázatunk lesz, s ezzel tovább sikerül községünket szépíteni, gyarapítani.

- Az Eu-ban egyre többet hallunk a civil szervezetek szerepéről. Ha úgy tetszik ezen a területen messze meghaladjuk az átlagot, ha csak a civil szerveződések számát tekintjük.

- Nem csak számukban, de eredményességünkben is. Fontos szerepet szántunk és szánunk az elkövetkezendő időben is a községünkben működő 8 civil szervezetnek. A civil szervezetek nagy része nagyon jól működik, nagyon sok feladatot old meg községünkben és igyekszik a község lakosságát összefogni. Hadd soroljam fel ezeket a civil szervezeteket és egy-egy mondattal az értékelésüket is hadd tegyem meg.

A Nyugdíjas Egyesület 70 fővel működik és már 7 éve fogja össze a nyugdíjasokat. Az egyesületek működésénél minden esetben nagyon fontos szerepe van az egyesület vezetőjének. Jelen esetben Zsíros Antalné alpolgármester asszonynak, aki olyan eseményeket szervez és olyan helyekre viszi el nyugdíjasainkat, amiről sokan álmodni sem mertek. Ő nem csak álmodott, hanem tett is, amiért köszönet jár. A Tiszabercelért Egyesület, az, amelyik a településünkön a legnagyobb horderejű rendezvényeket szervezi, a

vezetője Homonnai Zoltán. Ebben az évben a Rétközi Turisztikai és Kulturális Napok szervezése volt a legnagyobb feladatuk. Azt hiszem nagyon sikeresen oldották meg ezt. Egy 10 napos rendezvénysorozatról van szó, s nagyon sokan ismerték meg ennek a rendezvénysorozatnak a kapcsán községünket.

A sort a Polgárőr Egyesülettel folytatom, mely közel 10 éve tevékenykedik községünkben, Sánta Mihály vezetésével. A munkájukat legékesebben a Tiszabercel község közrend-közbiztonság helyzete bizonyítja.

Hasonló rendvédelmi feladatokat lát el az Önkéntes Tűzoltó Egyesület Natkó László parancsnok úr vezetésével. Az elmúlt 14 évben a versenyeken minden esetben nagyon sikeresen szerepeltek. Szerencsére elmondhatom, hogy az elmúlt időszakban tüzesetekhez kevésszer kellett kivonulni, az ár- és belvíz esetében a szivattyúzásban minden esetben részt vettek. Igyekszünk a technikai eszközöket fejleszteni, bővíteni, büszkén mondhatom, hogy 5 szivattyúval rendelkezünk, s ebben az évben sikerült egy db. Mercedes gépkocsit is beszerezni, amely a kivonulásokhoz nyújt majd óriási segítséget. Egyik legrégebben működő egyesület a Modellező Klub, Petró Béla vezetésével, aki évek óta foglalkozik a fiatalokkal és igyekszik ezt a szép technikai sportot minél magasabb színvonalon művelni.

Községünkben működik a Tiszamenti

Lovasklub, melynek vezetője Kolozsi László. Az egyesület nevéhez fűződik az eddig 5 alkalommal megrendezett Pünkösdi Lovasnap, mely lovas berkekben is nagyon színvonalas rendezvénynek számít. A találgatásokhoz csak annyit, önkormányzatunkon nem fog múlni a megrendezése, bár tény, hogy szakmai háttér nélkül ez az esemény kivitelezhetetlen. Ha rajtam múlik akkor Bercelen nem lesz Pünkösdi Lovasnap nélkül.

Kritikusan kell szólni a sportegyesületről. Saj-

A havi rendszerességgel ülésező képviselőtestület vezetője-ként.

nos nem jó kimondani, hogy bár működésükhöz minden tárgyi feltétel adott, ugyanakkor az abban érdekelt korosztály érdektelensége egyelőre a labdarúgó szakosztály működésének felfüggesztéséhez vezetett. Ugyanakkor bizakodó vagyok, remélem, hogy a következő évben sikerül újjáéleszteni a csapatot.

- Lehet, hogy sokaknak újdonság, bár lapunk hasábjain már beszámoltunk a 8. civil szervezet létrejöttéről.

- Valóban 2004. évben alakult meg a 8. civil szervezet „Híd a jövőbe” elnevezéssel. Bizunk benne, hogy ez az egyesületünk is a többi sikeres egyesület soraiba fog zárkózni és községünk életében pályázatok útján lehetőséget biztosít arra, hogy a civil szféra tovább erősödjön.

- Ha jól megnézzük szerepük óriási, amit a testület évről évre elismer. Hogy mást ne mondjak az idén három egyesületi elnök is az önkormányzat kitüntetését vehette át.

- Ez így van. Mi sem bizonyítja jobban, hogy az elmúlt években, s 2004 évben is a Tiszabercel Képviselőtestülete által adományozott kitüntető díjakat szinte valamennyi civil szervezet vezetője megkapta. A kitüntető díjakban részesült már a Nyugdíjas Egyesület Elnöke, Zsíros Antalné alpolgármester asszony, Kolozsi László a Tiszamenti Lovasklub vezetője, Natkó László az ÖTE. parancsnoka, Homonnai Zoltán a Tiszabercelért Egyesület vezetője és Petró Béla a Modellező Klub veze-

tője is. Megyei, illetve országos kitüntetést kapott Sánta Mihály úr a polgárőrség vezetője.

- Az eredmények mellett bizonyára vannak olyan pontok, amelyekkel küzd a település, amikben a sikerek még váratnak magukra.

- Sajnos el kell mondanom, vannak olyan célkitűzéseink is, amelyeket nem sikerült eddig megvalósítani. Nem sikerült megoldani községünkben a foglalkoztatási problémákat, bár pályázatok útján igyekszünk minden lehetőséget megragadni, hogy minél több tiszaberceli embert helyben foglalkoztassunk. Amit mégis sikerként említhetek, hogy 7 tiszaberceli fiatalnak munkalehetőséget biztosítottunk községünkben, s bízunk benne, hogy ezek a fiatalok itt telepednek le és itt képzelik el a jövőjüket.

- Mit tart az önkormányzat legnagyobb eredményének ?

Az elmúlt évek legfontosabb és legnagyobb eredményének azt tartom, hogy Tiszabercel község Önkormányzata stabilan gazdálkodott és sikerült az elmúlt 14 évben elért eredményeket megtartani és fenntartani. Sikerült az egészségügy területén elért színvonalas ellátást fenntartani, tovább bővíteni, fejleszteni, a működéshez szükséges eszközöket beszerezni. Legutóbb

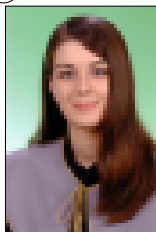
egy defibrillátorral – újraélesztő készülékkel - gazdagodott. A fogorvosi rendelőnk ellátottsága is magas színvonalúnak mondható. Az oktatás területén az elért eredményeket igyekszünk megtartani. Mára rendelkezünk egy nagyon jól felszerelt könyvtárral, Teleházzal, egy korszerűen felújított tornateremmel. A tantermekbe sikerült a szükséges felszereléseket, szemléltető eszközöket biztosítani, sőt egy komolyan felszerelt számítástechnikai tanteremmel is rendelkezünk. Az idősekről való gondoskodás területén rendelkezünk egy korszerű idősek klubjával, illetve minden évben igyekszünk a Nyugdíjas Egyesület működésének támogatásán túl, október 1-jén az Idősek Világnapja alkalmából köszönteni a községünkben élő idős embereket.

- Ezek a gondolatok elégedettségre adhatnak okot?

- Közel sem érzem így. Jól tudom, hogy az élet Tiszabercelen sem könnyű. Sokan várják az önkormányzat még nagyobb segítségét. Sajnos önkormányzatunk anyagi lehetőségei végesek. Csak abban reménykedhetünk, hogy az együtt elért eredményeinket kamatoztatva, azokat nem csak megőrizve, de továbbfejlesztve valamennyiünk boldogulását segíteni tudjuk.

- Köszönöm, hogy lapunk rendelkezésére álltál.

- Én köszönöm, hogy számot adhattam az újságon keresztül is az olvasóknak.

Dr. Görömbei Gréta

Tiszavirág

A múlt, a történelem sok egyéni emberi sorsból, történetből tevődik össze. Az az esemény, ami történésekor hétköznapiak, talán jelentéktelennek tűnt, sok év elteltével fontossá válik, hiszen semmi sem áru el többet egy korszakról, mint az, hogy hogyan éltek akkor az emberek. Azok a szokások, hagyományok, történetek, amiket a következőkben elmesélek, történhetek volna máshol is, sőt biztos, hogy máshol is megtörténtek éppen így, vagy ehhez hasonló módon, de számunkra attól különlegesekek, hogy itt, a mi falunkban, Tiszabercelen történtek. Menjünk vissza az időben, hatvan-nyolcvan évet, amikor még nem volt televízió, telefon, mobiltelefon, internet; egymás tisztelete, a munka becsülete, a haza, a család, a vallás szeretete hatotta át a mindennapokat, jóllehet a történelem viharai jobban megnehezítették az emberek életét, mint manapság.

A falu akkoriban a szó igazi értelmében közösség volt. Az emberek a mezőgazdaságból, a földből éltek, a hétköznapi munkával teltek, mégis volt idő az ünnepre, a vasárnapra, egymásra. Délutánonként, esténként, főleg szombaton, vasárnap szokás volt a szomszédolás. Csaknem minden ház előtt, a kerítésnél lóca állt, a szomszédok itt gyűltek össze, órákig folyt a tereferé. Vasárnap az emberek templomba jártak, és nemcsak a nagyobb ünnepeken. A katolikusok és a reformátusok nem szívelték egymást, saját vallásukra igen büszkék voltak, a papok prédikációikban mindkét oldalon derekasan támadták a másik vallást és híveit. A vegyes vallású házasság nemkívánatos volt. Külön katolikus és református ifjúsági szervezet működött, amelyek hetente egy-két alkalommal összejövetelt tartottak, a katolikus, illetve a református iskolában. Volt zenés-táncos est is, amikor igazi cigányzenészek húzták a talpalávalót. Akkoriban valódi cigányzenészt nem volt nehéz keríteni, Gáván jobbnál jobb muzsikusokat találhatott az ember.

A falu közösségén belül a legkisebb közösséget a család alkotja. Családon belül íratlan, magától értetődő szabály volt a szülők, az idősebb rokonok tisztelete, magázása, a „nénje”, „bátyja” megszólítás. Az étkezésnél, az asztalnál kialakult ülésrend volt, jelentősége volt annak is, hogy az egész csirkét hogyan osztották el, ki melyik részét kapta. A család fő szava szent volt, nem tűrt ellentmondást.

Ha az egész család a mezőn dolgozott, az édesanya hamarabb haza kellett menjen, hogy ebédet, vacsorát készítsen. Csak a jobb módú család engedhette meg magának,

hogy az édesanya otthon maradjon, és a háztartást vezesse. A gyermekeknek minden munkát el kellett sajátítani, mire felnőttek. 12 éves korban már napszámba jártak dolgozni. Ilyen korú gyerekek kemény munka a mezőgazdaságban dolgozni a nyári melegben. Az én nagyapám ekkor a györgytarlói uradalomba ment dolgozni, ahol a gazda az ökrök mellé osztotta be béresnek. Nagyapám, aki igen alacsony termetű volt, azt mondta az nem lesz jó, mert ő nem tudja a járomba befogni az ökröket, nem bírja addig felemelni a rudat. Mire a gazda azt mondta, nem is kell! Kivezette a két nagy ökröt, s szólt nekik: „Sodró! Pedró!” mire az ökrök szépen letérdeltek, és beletették a fejüket a járomba. Hát ilyen ökrök voltak akkor, és egy ilyen állat óriási érték volt.

Egy lánynak meg kellett tanulni főzni, mire eladósorba került. Azt vallották, aki tud kenyeret sütni, az mehet férjhez. Mire a gyermek felnőtt, készen kellett lenni a stafírunagnak, amely jelentett ágyneműt, lepedőt, törölközőt, ruhákat. Bősége nemcsak a család gazdagságától függött, hiszen a stafírun darabjait az édesanyák és lányaik maguk szőtték, varrták.

Ha a gyermek született, a szomszédok a családdal együtt várták, hogy fiú, vagy lány születik. Ha a gyermek nagyon szép volt vagy nagyon sírt, úgy tartották, szemmel verték meg és a paphoz vitték, hogy szentelt vízzel locsolja meg. A fiúgyermeket hagyomány volt az apja nevére keresztelni. Ha vegyes vallású házaspárról volt szó –ami ez időben lehetőleg kerülendő volt– a lányukat az anyjuk, a fiúkat az apjuk vallása szerint keresztelték, hat héttel a szülés után. Komának, keresztiszülőnek a testvért vagy a legjobb barátot hívták, ez igen nagy megtiszteltetést jelentett. A gyermekágyban fekvő anyának úgynevezett koma-edényben, koma-tálban vittek ennivalót, annyit, hogy a család is jól lakjon, hiszen ekkor az édesanya nem tudott a főzésről gondoskodni.

A gyermekeknek mesét mondtak, mesemondót hívtak, a falu nevezetes mesemondója volt Laca bácsi, akire még a nem túl öregek is emlékeznek. A gyermekek a meséből sokat tanulhattak, s míg ez lekötötte a figyelmüket, addig sem rosszkodtak. A nagyobb gyerek és az okosabb, könnyen megviccelhette, ijesztgethette a többit. A tréfásnál megkérdezte a többit, akar-e ördögöt látni? Aki akart, annak a szemét bekötötték kendővel, egy tányér alját jól bekormozták gyertyalánggal, a bekötött szemű gyermekek ujját pedig végighúzták a tányér alján. Majd

Ne hagyjuk elfeledni a múltat

Lapunk legutóbbi számában beszámoltunk arról, hogy a Tiszabercelért Egyesület kezdeményezésére sokan láttak munkához, s születtek értékesebbnél értékesebb munkák. A múltunk emlékeit felelevenítő pályamunkákat folyamatosan adjuk közre. E havi számunkban Dr. Görömbei Gréta alkotását közöljük.

Görömbeiné dr. Balmacz Katalin
ötletgazda

azt mondták nekik, rajzoljanak keresztet az arcukra az ujjukkal. Amikor levették a kendőt a nagy ijedség helyett nagy nevetés lett a dolog vége, mert ördög helyett csak egymás kormos arcát látták.

Nagy esemény volt a disznótör egy család életében. Az összes rokon hivatalos volt, segédkeztek a disznóvágásnál. Kora reggel pálinkával kínálták a férfiakat, a disznó torkát elvágták, vérét tálba gyűjtötték, s hagymával megsütötték, ami finom reggeli volt. A disznóvágásnak ez a része egyébként ma is, az Európai Unióban is ugyanígy zajlik. A ma használatos gázláng helyett, a disznó bőréről a szőrt úgy perzselték le, hogy az állatot szalmával beborították, majd a szalmát meggyújtották. A bőrt ezután vízzel, kefével, késsel tisztították meg. A disznó fülét, farkát helyben szétosztották, sózva fogyasztották, úgy tartották, azt megenni szerencsés. A disznóölés után hurkát, kolbászt, húst küldtek a rokonoknak, ezt a kóstolót lesinek nevezték. A lesit illetet viszonzni a következő disznóvágáskor.

Ünnepekkor, újévkor, húsvétkor, pünkösdkor, karácsonykor templomba mentek. Karácsonykor az istálló ajtajára mésszel keresztet rajzoltak, hogy a tehén sok tejet adjon, az állatok meg ne betegedjenek. A babájkából a jószágok is kaptak. Ez a hagyomány abban gyökerezik, hogy a Kis Jézus születésekor az állatok lehettek rá meletget, ezért őket is részesíteni kell az ünnepi vacsorából. A betlehemezés országosan elterjedt hagyománya itt is szokás volt.

Húsvétkor cigányzenészek kívántak boldog ünnepet, a háznépet zenével köszöntötték. A locsolkodás-nem a mai formájában szintén élő szokás volt. A lányok maguk festették a tojásokat, a legszebbet az a fiú kapta, aki a legjobban tetszett. Lényeges volt, hogy egy lányt hányan locsolnak meg, ezt számon is tartották, az öregek a kapuban a lócán ültek, beszélgettek, és számolták, hogy hány legény tér be egy házba. Ha egy legény

sokáig akart a lánnyal beszélgetni, akkor járt a legjobban, ha utolsónak ment meglocsolni.

Az ismerkedésre, az udvarlásra, a szóra-kozásra kiváló alkalom kínálkozott a bálokban. Bált évente többször tartottak, a régi téglagyár épületében. A bálban rengetegen voltak, a padló poros volt, ezért időnként vízzel locsolták. A bálba a lányokat az anyjuk elkísérte. A fiú csak akkor kísérelte haza a lányt, ha az anyával előbb megbeszélte. Ha erre engedélyt kapott, az igen jó jel volt, azt jelentette, hogy a családnak nincs kifogása a legény ellen. Arra a lányra, akit nem kértek fel táncolni, azt mondták, hogy petrezselymet árult. Azt a lányt, aki jól táncolt, viszont egymás után kérték fel a legények, kézről kézre adták. Természetes, hogy a bálban mindenki a legszebb arcát kívánta mutatni, bár ez nem mindig sikerült tökéletesen. Nagynéném mesélte el, hogy milyen remek szépségápolási tanácsot kapott Rohodi Erzsike nénitől. Erzsike néni korát megelőzte a modernség terén, nagynénémet és testvérét remekül kipuderezte egy „Michel” nevezetű krémmel, annyira, hogy a bálban az udvarló csak annyit tudott kérdezni, hogy a liszteszsákba estek talán a lányok?

A legények a lányoknak májusfát állítottak, májusi szerenádokat adtak. A szerenádhoz egész cigányzenekart béreltek. Ha a lány gyertyát gyújtott az ablakban, ez azt jelentette, hogy elfogadta a szerenád, tetszik neki a fiú, ha az ablak sötét maradt, az elutasítást jelentett. A cigányzenekar kíséretével maga a legény énekelte el a nótát szíve választottjának. Nem mindenki rendelkezett azonban az ehhez szükséges hangi adottságokkal. A lányok aléltan hallgatták, hogy milyen gyönyörű hangja van a legénynek, csak később derült ki, hogy egy jó barát segítette ki a szerenádózót...

Szokás volt kalákában együtt dolgozni, fonni, hímezni, a férfiak vesszőkosarát, halászhálót készítettek. A közös munka közben beszélgetéssel, énekléssel, meséléssel telt az idő. A fonás a lányok munkája volt, de a legények is ott ólalkodtak a rokka körül. Elcsenték az orsót, és csak csókért adták vissza!

Az esküvő előtt leány- és legénybúcsúztatót tartottak, lánybúcsúba nem mehettek a legények és fordítva. A lakodalomkor a násznép a háztól a templomig gyalog vonult, a falu népe pedig a kapuk előtt állt és megnézte a menyasszonyt. A násznép süteménnyel, itallal kínálta a nézelődőket. Szokás volt az úton virágból kötelet kifeszíteni, ezzel a násznépet feltartóztatni és csak jelképes összeg, vagy sütemény ellenében átengedni. Az ifjú házasságokat úgy viccelték meg, hogy az ágy deszkáját kivették, vagy elfűrészelték, hogy az szakadjon le a nászéjszakán.

A halott mellett a háznál virrasztottak, a testétől reggelig. A férfiakat borral, pálinkával kínálták. Egy ilyen szomorú alkalommal az akkori postás annyit ivott a halott lelki üd-

vére, hogy reggel a nagy ködben eltévedt és nem talált haza...

Nem volt jellemző a lopás, de ehhez kapcsolódik a következő történet. Egy idős cigány ember a lovának lucernát lopott, ezért büntetésül a lóra táblát akasztottak, és ráírták: Így jár, aki lop. A falu főutcáján így megszégyenülve kellett végigmennie a lónak és gazdájának.

Sokan tenyésztettek selyemhernyót, amit Soperfalavélel kellett etetni. Amikor a hernyó gubót szőtt, akkor a felvásárló átvette és fizetett érte. A faluban kocsi-árultak kőport, lúgot, egyebet, s az árut kiabálva kínálták. Egyes dolgokat nem volt egyszerű beszerezni, Csonka Péter bácsi lovas szekérral ment Nyíregyházára petróleumért és az egész falu várta vissza, hogy estére lámpát tudjon gyújtani.

Az aratás volt a legnagyobb munka és a legnehezebb. Mindenki kivette a részét belőle, mindenki maga aratta a búzáját, kézzel. Egyedüli gépesítést a cséplőgép jelentett. Az aratás kezdetén elénekelték a Himnusz, elmondták a Miatyánkot. Volt, aki a búzaföld közepén elszavalta a Talpra magyart. Ezek biztosan nagyon szép pillanatok lehettek. Az aratás végeztével aratóbált tartottak.

Ötven-hatvan évvel ezelőtt jóval pezsgőbb sportélet volt a faluban, mint ma. Tiszabercel futballcsapata sok sikert ért el önerőből, de volt egy nevezetes, amelynél más is segített. 1948-ban Gáva és Tiszabercel rendőrségi futballcsapata között volt vita arról, hogy melyik csapat a jobb. A berceliek állították, hogy az ő csapatuk legyőzi a gávait. Hogy ez biztos legyen, a

meccs előtt éjjel a berceliek az egyik kaput kiásták, és az egyik kapufélfát 32 centiméterrel megemelték. A meccs 3-3-as döntetlennel zárult, és itt jutott szerephez a kapufa. A megyei futballszövetségnél Bercel megővta a meccset, arra hivatkozva, hogy a kapu szabálytalan volt. A szövetség megvizsgálta a kaput, és ez valóban -vajon miért? -, nem volt szabványmeretű. Így a meccset 3-0 eredménnyel Bercelnek ítélték. A turpisság csak három év múlva derült ki, amikor egy berceli elkotyogta, de ez akkor már senkit sem érdekelt. Egy másik alkalommal Erdőbénye és Tiszabercel csapata találkozott egymással. A két csapat megállapodott, hogy költségtérítés helyett Tiszabercel annyi dinnyét ad Erdőbényének, amennyit 22 férfi meg bír enni, Erdőbénye pedig annyi bort ad Tiszabercelnek, amennyit 22 férfi meg bír inni. A berceliek a bort csak a meccs után kívánták elfogyasztani, a bényeiek viszont a dinnyéből jól belakmározta. A meccs Tiszabercel 5-0-s győzelmével végződött, hiszen dinnyével teli hassal bizony nehéz a futás...

Nagy örömmel tölt el, hogy az én családomban sokan vannak, akik elmesélik nekem emlékeiket. Remélem, hogy az itt leírtak sokakban felidéztek gyermekkorkor, fiatalok élményeit, és arra indítják őket, hogy ezeket elmeséljék gyermekeiknek, unokáiknak.

A történelemről nem tudjuk, hogy történelem, amíg benne élünk. Ezért kérem a mai fiatalokat, őrizzék meg emlékezetükben mind az idősebbektől hallott történeteket, mind saját élményeiket, hogy majdan ők is továbbadhassák azokat.

Egy kép a múltból. Mészáros Lajos talált rá erre a képre. Lehet hogy ők még emlékeznek a fentebb leírt esetekre, vagy ők voltak netán akik itt vannak ezen az 1954-ben készült fotón?

Állnak: Kozma János, Farkas Antal, az MLSZ ismeretlen ellenőre, Stefán János, egy mási MLSZ küldött, Kapocsk Balázs. **Ülnek:** Falatovics László, Hegedüs Károly (hátrébb), Mészáros Lajos (előrébb) Falatovics István, Oláh Miklós. **Előli:** Angyal József, és Bíró László.

Natkó László:

Nyári élmény

Bizonyára sokan visszaemlékeznek a kislakolás korukra, amikor a gyorsan elrepülő nyári vakáció után az első magyarórán fogalmazást kellett írni a nyári élményekről. Az élet nagy iskolájának utolsó harmadában járva tollat fogtam, hogy községünk írott sajtójában megosszam nyári élményemet a Tisztelt olvasóval.

Augusztus 20-án Szent István királyunk ünnepén községünk önkéntes tűzoltóival, a családtagjaikkal és az egyesület segítőivel Kássára indultunk kirándulni. Terveink között szerepelt, hogy megnézzük az egykori szabad magyar királyi város nevezetességeit, s felkeressük az egyik legnagyobb magyar államférfi, II. Rákóczi Ferenc vezérlő fejedelem emlékhelyét, s ha az idő és a pénztárcánk engedi, egy kis vásárlást is beiktassunk. Amikor átkeltünk a jelképesse vált határállomáson, a völgyekből felszálló pára alatt lassan elénk tárult az Osztrák-Magyar Monarchia egykori északi bástyája, Kassa városa. Körül a hegyek oldalán a szocialista évtizedek mementójaként óriási panel városrészek nyújtogatták toronyházaikat az ég felé. A városzéli lerobbant iparnegyeden áthaladva bizonyára mindannyiunk szíve gyorsabban kezdett dobogni, amikor

Berceliek a kassai tűztorony lábánál.

megláttuk a Szent Erzsébet székesegyház csodálatos tornyát és az épületegyüttest. A parkolóba érve megtapasztaltuk, hogy nagyon sok honfitársunk gondolkodott hasonlóan mint mi, hiszen csak magyar rendszámú autókat láttunk. Czomba Zoltán idegenvezető kalauzolt a belvárosban. A Dóm körüli rész mint egy ékszerdoboz tárult elénk, bár a feliratok mindenütt szlovák nyelvévek voltak, mégis úgy éreztük, hogy nem vagyunk idegen országban. Meghallgattuk a központi főtéren lévő harangok játékát, és megcsodáltuk a zenére működő szökőkút-rendszert, amelynek hűsítő vizében a fiatalabbak fürdőt vettek. Közben a kassai tűzoltók egy kisebb tüzesethez vonultak ki, ami után bemutatták nekünk a jól felszerelt közepke-tegőriájú kocsijukat. Ami ezután történt, remélem sokunk lelkében örökre megmaradt. Több magyar turistacsoport egyszerre érkezett a Dómba. Közösen meghallgattuk a Nyíregyháza környékéről érkező csoport – akik között meglepően sok ismerőst fedeztünk fel - idegenvezetőjének előadását. Jótékonyági bálunkra alakult dalárdánk megtanulta Kacsóh Pongrácz „Rákóczi megtérése” című daljáté-

kát, és elterveztük, ha eljutunk a Dóm altéplomába, ahol a fejedelem hamvai vannak elhelyezve, elénekeljük. Ezzel a dallal fogadta Kassa népe 1906-ban a vasútállomáson a 195 éves száműzetés után hazatért II. Rákóczi fejedelem hamvait. Megtörtént a csoda, tervünk sikerült. A zsúfolásig megtelt altéplomban könnycseppekkel a szemünkben zengett az énekünk. Úgy éreztem, a maximumot nyújtottuk mindannyian, torkunkban nemcsak a hangszálak zengtek, hanem benne rezdült az ősök tisztelőének érzése is. A Dómot elhagyva sok ismeretlen turista így köszönt el tőlünk: Köszönjük, viszontlátásra! Sok tüzet eloltottunk már közösen, de önkéntes tűzoltói tevékenységem során talán arra vagyok a legbüszkébb, hogy a kassai Dómban elénekelt dalunkkal sok ott levő magyar ember lelkében gyűjtöttük meg a hazaszere-tet tüztét. Köszönet érte mindenkinek.

Könyvtári lapozgató

Rovatvezető: Futkos Béláné könyvtáros

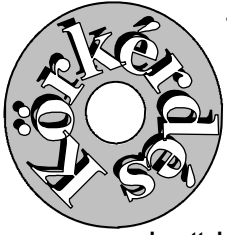
Az utóbbi két hónapban könyvtárunk állománya igen sokszínű, értékes kiadványul (szépirodalmi és ismeretterjesztő művel) gyarapodott. Néhány figyelemfelkeltőként: Világjáró világháló, Rejtélyes barangoló, Gyakorlati német nyelvtan, Bálványos vár, Jókai regénymesék. A magyar anekdotakincs Teleki Európáról, Katonakiszúrások ..... és még sok új könyv. Petrovác István: Bálványos vár c. könyvével Jókai Mórnak „az elbeszélő próza megteremtőjének” állít emléket. Halálának 100. évfordulóján a méltatlanul feledésbe került, igen tevékeny íróra (több mint 100 kötet) emlékezünk. Hogy miért is volt ő 100 éven át a legolvasottabb író? – Petrovác István szerint: „Jókai népszerűsége azzal magyarázható, hogy közönsége nem csupán a nagy mesélőt, de az emberiség, s ezen belül nemzete ügyét szíven viselő bátor férfiút is tisztelte benne.” Úgy gondolom, ezek az értékek ma sem vesztek aktualitásukból: a törvények tisztelete, egymás megbecsülése, mások élete és javai védelme, az igazság vállalása – reméljük nemcsak Jókai regényhősei, hanem a ma embere számára is követendő értékek. E könyvben Jókai 25 művét meséli újra az író, ún. kedvcsináló-nak azok számára, akik már olvasták őket, ill. felkelteni általuk az ifjú olvasók érdeklődését. A mesék 1-1 Jókai mű cselekményét mondják el dióhéjban, a fontosabb szereplők bemutatásával. Érdekes felidézni a régen olvasott regényeket, mint pl. Szeretve mind a vérpadig, A Névtelen vár, Egy az Isten, Sárga rózsza, A kőszívű ember fiai (7. osztályosok figyelmébe ajánlva!) .... Remélem a Jókait kedvelő olvasók szívesen veszik kézbe, s válogatnak a „mesék” között, a fiatalabbakat pedig hozzásegíti a mű Jókai regényeinek megértéséhez.

Gratulálunk Tarjányi Edinának és Szoboszlai Lászlónak, akik augusztus 28-án mondták ki a boldogító igent.

Gratulálunk Varga Katalinnak és Hajdú Imrének, akik július 31-én kötöttek házasságot.

Tiszabercelen október 1-jén ünnepeljük az időseket. Ehhez kapcsolódóan ebben a hónapban arra a kérdésre vártuk választ, hogy a megkérdezettek hogyan képzelték az idősekről való gondoskodást? A megkérdezettek, akik megtisztelték válaszaikkal:

Gliba Lászlóné, szociális gondozó és szervező

Örömmel fogadtam kérdését az idős gondoskodásról, hiszen munkám során napi szinten találkozom az idős emberek gondjaival, problémáival. Egy öregedő társadalomban élünk úgy gondolom, hogy egy ledolgozott élet után mindenkinek joga van egy békés, nyugodt öregkorra. Fontos, hogy a társadalom felkészüljön az idős emberek ellátására. Tiszabercel azon települések közé tartozik, amely lehetőségeihez mérten már 1974. novemberétől igyekszik tenni az idős, magányos, rászorult beteg emberekért. Szép és jó dolog egy ilyen kis településen 40 férőhellyel működtetni Idősek Klubját, de azt is tudnunk kell, hogy egyre több olyan ember él között-

tünk, akik már lakásukat sem tudják elhagyni és segítségre van szükségük. Fontosnak tartanám a házi segítségnyújtás bővítését, vagy akár a jelzőrendszeres házi gondozás bevezetését! Véleményem szerint egy idősgondozás akkor lesz teljes és jó, ha mindenki a számára megfelelő gondoskodást kapja, és a gondozást megfelelő szakemberek végzik.

Ujj Zita, 10. osztályos tanuló

Nekem fiatal lévén még nem igazán van tapasztalatom az idősekről való gondoskodásban. De mint a legtöbb unoka én is segítek a nagyszüleimnek. Jó dolog, hogy a mi falunkban is van öregek otthona, mert így azok az idősek is kapnak támogatást, akikről a gyerekeik nem tudnak, vagy nem akarnak gondoskodni. Minden idős embernek jólesik, ha érzik a velük való törődést, mert nem csak fizikai, hanem lelki támaszt is igényelnek. Tisztelem azokat az embereket, akik felelősségüknek érzik szüleiknek visszaadni azt a szeretetet, gondoskodást, amit ők kaptak gyermekként. Remélem az én családi körülményeim is lehetővé teszik majd, hogy azt megtehessem.

Krajnyikovicsné Tóth Tímea, tanítónő

Mikor megkaptam e kérdést elsősorban Na-

gyimra és immár 10 éve meghalt Papómra gondoltam. Édesanyám mellett ők azok az emberek, akiknek köszönhetem életem legszébb éveit: a gyerekkoromat.

Erre a kérdésre: Hogyan gondoskodik majd róluk? Kb. 21 évvel ezelőtt így hangzott a Nagyim által betanított válasz: fűvel, fával, bottal. Mára természetesen minden más lett, Papó sírjára a legszebb virágainkból készítem a csokrot, ahogy annak idején megígértem neki. Nagyimat pedig próbálom kímélni a kerti s egyéb munkáktól. Egy dolog biztos: egyszer helyet cserélünk velük, mi leszünk idősek, nekünk is jól fog esni a gondoskodás, s az a két szó: NAGYON SZERETLEK!!!

Tarjányiné Dr. Jedlicska Ilona háziorvos

Minden idős embernek joga van a békés, boldog öregkorhoz. Ez azonban a községben kevés idős embernek adatott meg. Az egyedülálló, sokszor magatehetetlen időskorúaknak egy minden segítséget megadó idősök otthona lenne a megoldás. A városi lakosok zöme el is fogadja. Vidéken, így községünkben is idegenkednek a szociális otthoni ellátástól. Ragaszkodnak a faluhoz, kis otthonukhoz. Részükre a házi szociális gondozás visszaállításra jelentene segítséget.

Ovi Hírek

Tarjányi Ferencné óvónőtől

Ismét benépesült Óvodánk épülete, udvara. Daloktól, dalos játékoktól hangosak már a csoportszobák. Megkezdődött a tanév.

Szeptember hónapban ünnepeljük meg a Mihály napi vásárt, melyre mondókát, verset, dalokat tanulunk, majd a kis műsorunk végén perccet fogunk ropogtatni, amit az Ibrányi Sturktúra Kft-nek köszönünk meg.

A nagycsoportban elkezdődtek a foglalkozások, mely szeptember hónapban ismétlésekkel, gyakorlással telnek. A kis-középsős csoportban októberben indulnak a foglalkozások, addig ismerkednek a csoporttal, a szokásokkal és egymással a gyerekek.

Készülünk a szüreti mulatságunkra is, melyre kisebb jelenetet, verseket, dalos játékokat fogunk tanulni, játszani. Közben felelevenítjük a szüreti szokásokat, szőlőt csipegetünk, és mustot is fogunk inni.

Új év, új gyerekek. Hogyan érzed magad az év elején az óvodában? Íme néhány válasz:

Kiscsoportosok:

Istvánka: mert szeretek benneteket.

Bálint: azért, semmit nem csináljunk innen, meg esek (eszek)

István: igyen (igen) jó itt enni.

Vilmos: anyukám azt mondta, hogy jönni kell nekem óvodába, játszani kell, meg hullakari-

kázni!

Középsős csoport:

Szabina: mert sok gyerek van, jó az ovi, nagyon szeretem az óvónéniket!

Andika: vannak sok barátaim, mindig napos akarok lenni!

Nagycsoport:

Lacika: mert kell, sok gyerek van minden játékok vannak itten!

A megszokott gyerekszám sem maradhat el.

Kiscsoportban a dajka néni kiosztotta az ebédet. Istvánka kérdezi (igen selypít): Óvónéni – egyetem?! Megfejtettük nehezen: eheted kifestem s már kanalazta is a levest.

Kis csoport.

Vízet ittak az uzsonna után a gyerekek. A dajka néni mondja: Öntsétek vissza a maradék vizet a kancsóba!

Vilmos megszólal: Óvónéni ez maradék? – Azt hittem hogy ez víz!

Fordítva húzta fel a lábára Istvánka a papucsot. Óvónéni szól, hogy fordítsd meg – mert ez így kacsaláb! Válasz: Nem fordítom meg, mert ez a tiem!

Nagy csoport

István pityeregve jött az óvodába. Mondtam – ugye nem sírsz, megegyeztünk, hogy holnap nem fogsz sírni. Válasz: Nem sírok óvónéni, csak könnyes lett a szemem!

Megyünk ki az udvarra. Edit nem teszi a zsákjába a papucsot. Óvónéni szól neki, hogy tedd bele a zsákodba, mert nem fogod megtalálni. Válasz: Nem teszem bele a zsákomba, hogy ne kelljen majd kivenni!

Egy megkésett gratuláció

Legutóbb május 3-án jártam a berceli iskolában két volt 8. osztály tanulóinak 20. éves találkozóján. Akkor még nem tudtam, hogy az iskola két tanulója Országos Fizikaversenyen Győrben szép eredményt ért el. Hogy valóban szép sikert értek el, az is igazol, hogy az Országos Magyar Fizikai Szemlében is méltatták őket. Egy volt osztálytársam olvasta ezt az előkelő sikert, s ő gratulált „nekem”, mert tudta, hogy „öshonos” berceli voltam és lélekben maradok is. Valóban ilyen szép sikert még nem értek el iskolánk tanulóit, és örülök, hogy volt iskolámban a legszebb eredményt produkáltak. Gratulálok a két fiatalembernek, felkészítő tanárunknak és az iskolavezetésnek

is. Reméljük, hogy még fogunk róluk hallani. Büszke vagyok volt iskolámra, ahol 33 évig voltam igazgató, s több mint 40 évig voltam Bercel lakója. Üdvözi a Berceli Napló szerkesztőit és olvasóit

Munkácsi Mihály
ny. igazgató

(Mielőtt bárki sértőnek találná, el kell mondanom, a címet Miska bácsi adta írásának. Kedves Miska bácsi! Szavai és egy ilyen gratuláció nálunk soha nem késhet el. - a szerk.)

Natkó Zoltán:

A 90 éves templom

A Tiszaberceli Római Katolikus Egyházközség idén, 2004. augusztusában ünnepelte a templom felszentelésének 90. évfordulóját. Az örömteljes évforduló alkalmával kövessük most végig e rövid tanulmányban a templom épületének történetét, a már feldolgozott legfontosabb történéseit, eseményeit.

Községünk katolikusságának a lelki ellátását, és a vallásosság megélését a történelem során településünkön több nevezetes épület is segítette. Ilyen volt például az 1436-ban épült középkori gótikus kőtemplom, amely a reformáció idején a reformátusok kezébe került, az Olasz-kúriában ízlésesen berendezett házi kápolna, az 1802-ben épített és 1913-ban lebontott parókia, az 1943-ban felépített kultúrház, s talán a legjelentősebb az 1914. augusztusában felszentelt, ma is álló templom. A rendelkezésünkre álló írásos források szerint a templom már 1913-ban készen állott a hívek befogadására. Néhányan a templomépítés kezdetét –hallva azt őseiktől-1907-re teszik, nos erre írásos adataink nincsenek. Biztosra tehető viszont, hogy a templomot, a felejtethetetlen s a hívek számára még ma is a megtestesült jóságot jelentő Szőgyényi Jenő lelkész vezetésével, az Okolicsányi család támogatásával kezdte el építeni a gyülekezet, az 1913-ban lebontott öreg parókia helyén. Az építés alkalmával a hívek áldozatkészsége igen kimagasló volt, s a templomi föld jövedelme is nagyban segítette az óriási munkát, olyannyira, hogy az épületet

A felrobbantott templom képe 1944-ben

1914 nyarán felszentelheték. Szükség volt erre a hatalmas épületre, hiszen a megsokasodott katolikusság számára nem volt egy olyan épület, amely valamennyiüket befogadta volna. Védőszentül Szent Lajos királyt választották a hívek, hiszen a korábbi épületnek is ő volt a védőszentje, s talán a névválasztás még az egyház jeles támogatójával Okolicsányi Lajossal is kapcsolatba hozható. A templom felépítése és használatbavétele után áldott nyugalom következett be az egyházközség életében. Erről a boldog békeidőről, majd pedig a háborús pusztításokról később így ír Historia Domusában, a település akkori helyben lakó tudós plébánosa Dr. Csák Kálmán: „Szőgyényi Jenő utóda Icsavitzky István pedig addig buzgólkodott, míg 1929-ben a templom kitűnő festése elkészülhetett. Most már csak az orgona hiányzott, melyet Jancsó István plébános fáradozásainak eredményeképpen 1941-ben készített el az orgonaépítő mester. Úgy látszott, hogy évtizedekre menően nincs többé nagy gond a templomra, és a szintén jó állapotban lévő plébániára. 1928-ban Tiszabercelen új iskola épült, 1939-ben Paszabon iskola-kápolna, 1943-ban felépült Tiszabercelen a kultúrház, és most már úgy látszott, hogy semmi sem hiányzik ahhoz, hogy a kis tiszaberceli egyházközség a maga szegénysége ellenére is intenzív egyházközségi és apostoli munkát végezzen a szabolcsi végeken. Az isteni gondviselés másként határozott. Jött az újabb világégés, és majd mindent elpusztított, vagy legalább is nagyon megrongálta, amit az elődök építettek. 1944. év október végén már csak kilométerekre voltak a falutól a győzedelmes orosz hadsereg kötelékei, mikor Jancsó István plébános elmenekült, hitelt adva a német propagandának. Az árván maradt hívek mellett csak a kántortanító tartott ki, Bajzák Ernő, aki 38 éves szolgálata alatt tanúja volt az egyházközség felemelkedésének, és most tanúskodnia kellett a pusztulásáról is. 1944. október 31-én, az elvonuló német csapatok minden kérése ellenére felrobbantották a szép templomot. Annyi más templommal együtt a Tisza partján végig, a mi kedves új templomunk sem kerülte el a pusztulását. Azóta csonkán és romokban hever az Isten méltó temploma, és helyette a kultúrházból átalakított kápolnában kénytelen meghúzódni Krisztus-király. Még szerencse, hogy a kultúrház épségben megmaradt, azt alakították át 1945. elején állandó kápolnává a hívek közadományozásából. Jancsó István plébános a nép ellenszenvé miatt nem térhetett újra vissza plébániájára, hanem 1945. januárjában Gánya Béla, menekült plébános látta el a helyettesítést, míg Török Dezső

érseki helynök, főesperes 1945. február 4-én Páskai István lelkes fiatal pap személyében ideiglenesen lelkész helyettesést nem küldött az elárult plébániára, aki 1945. szeptember 7-ig látta el a szolgálatot a hívek közszeretétől övezve. Az 1945. szeptember 8-án kiküldött Dr. Csák Kálmán plébános helyettesnek, szerény személyemnek, nem volt tehát könnyű dolga, hogy folytatni tudja az elődje által már oly eredményesen megkezdett apostoli munkát. Legnagyobb feladatának azt tartotta, hogy a hívek bizalmát megnyerve a romokban lévő templom helyreállításának a munkáját megkezdhesse, és Isten segítségével befejezhesse.” Ez így is történt. Az egyházközség Csák Kálmán esperes-plébánost tarja második templomépítőjének. Az épület újjáépítése 1947. szeptember 15-én kezdődött, Kovács János buji építőmester tervei és hozzáértő munkája alapján, s néhány évig tartott. Templomunk azóta is áll, s egyszerű, de gyönyörű berendezésével ámulatba ejti a betérő idegent. A Csák Kálmánt követő valamennyi plébános tett valamit a templom szepítéséért, ápolgatták, csinosították, tatarozták a 90 éves épületet, a hívek közreműködésével és adományából. A templom belső festése, és az új lemeztető Kalló János plébánosnak, a belső lambéria és a világítás Iváncsi Balázs plébánosnak, az előtérben lévő szenteltvíztartó pedig Pólik Imre atyának köszönhető. A Szentségtartó oltár Barna Gyula lelkész idején készült, idős Kocsis János adományából. Az épület jelenlegi belső elrendezése a szemben miséző rendelkezése bevezetésével Varga Béla atyának köszönhető, aki aranymiséjét az ötven éves szolgálatára emlékezve, augusztus utolsó vasárnapján tartotta településünkön, első önálló szolgálati helyén. A templomról bővebb, fényképekkel illusztrált, szakirodalom-jegyzékkel ellátott tanulmány a Községi Könyvtárban olvasható.

Rovatvezető:
Berencsi Csaba

Községünk (tiszteletbeli) szülötte: Zsíros Antalné

Nem igazán találó a rovat cím, amit néhány éve kitaláltunk e hasábkra (Községünk szülötte, illetve a Bemutakozik ...). Jelen riportalanyom ugyanis nem községünk szülötte és nem szorul bemutatkozásra sem. Ki kellene találni valami hasonló új rovatot, mint megyénk legnagyobb napilapjának egyik népszerű melléklete: Itt mindenki csupa ötös! Csak éppen felnőtteknek...

Riportalanyomnak különösen találó is lenne. Mind a munkájának, mind az életútjának, mind pedig a közösségért végzett feladatainak értékelését tekintve csupa ötös. Arról pedig nem is beszélve, hogy így végre egyszer én is osztályzattal értékelhetem...

Nos, a fentiekben található rébuszok véleményem szerint rögtön értelmet nyernek, ha elárulom: mostani riportalanyom Zsíros Antalné.

Általános iskolánk immáron nyugdíjas címzetes igazgatónője községünkötől nem is olyan messze, Nagyhalász-Mágasoron látta meg a napvilágot. Családjában több generáció élt együtt, s ez jelentősen formálta a világról alakított szemléletét. Meghatározó érvényű számára a mai napig az időskor bölcsességének tisztelete. Legnagyobb hatással mégis az oly nagyon szeretett nagymama tanító szavai voltak rá, s talán emiatt fordult a tanári pálya rögs, mégis boldogsággal teli útja felé.

Középiszkolai tanulmányait a Zrínyi Gimnáziumban végezte, majd a debreceni tanítóképzőbe történt sikertelen felvételit követően az akkor alakult nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézetben szerzett felsőfokú oklevelet. Közösségformáló és szervezőkészsége már itt megmutatkozott, később ezért a diákönkormányzat titkárának választották meg.

1961-ben Tiszabercelre helyezték gyakorlatra. Megszerette az itteni kollégákat, na meg persze a szülőháztól sem volt oly távol, ezért a tanítóképző elvégzése után végleg községünkben maradt. Csak megemlítem, hogy ekkor már egy bercséli fiatalemberrel - későbbi férjével - komoly szerelmi szálak fűtétek össze...

Az első 15 évben elsős és másodikos osztályokat tanított, illetve a felső tagozatban a lányoknak testnevelést. Ehhez jött még az aktív társadalmi munka a KISZ-szervezetben, az úttörő szervezetben és a Nők Tanácsában. Sőt 10 éven át népművelési ügyvezetőként is szervezte a község kulturális életét.

1978-ban magyar szakon főiskolai diplomát szerzett, ettől kezdve a felső tagozat irodalmi ismereteit gyarapította tudásával. Nagyon fontos hitvallás számára „a jó értékek átadása szeretettel, de okos szigorral”. Emellett elengedhetetlen a munkatársakkal való kellemes és szinte baráti viszony kiépítése és ápolása is. Valószínűleg ez vezethette az iskola és a község vezetőségét oda, hogy 1984-ben az általános iskola igazgatójává kérjék fel. Ezt a munkakört egészen nyugdíjazásáig töltötte be. A Nemzeti Alaptanterv változásait követően döntött úgy, hogy ideje átadni a stafétát. Nyugalmazását követően – mintegy elismerve addigi eredményeit - a Képviselőtestület címzetes igazgatói címet adományozott, majd alpolgármesterré vá-

lasztotta. Azonban, mint minden rendes bercséli lakó tudja, a köz javára végzett munka még korántsem ért itt véget. A 97-ben alakult Nyugdíjas Egyesület vezetését – és ezzel minden gondját, de örömét is - vállalta magára. Ez a szervezet aktív részt vállal községünk életében, mindemellett érdekvédelmi és szociális feladatokat is ellát. A klub vezetőjeként a Tiszabercelért Egyesületben is erős háttémunkát végez. Érthető ezért, hogy 2001-ben (a doktornővel községünkben elsőként!) emléklapot vehetett át a köz

szolgálatáért, 2000-ben pedig a Tiszabercelért Egyesület az év emberének választotta. Azt pedig már tényleg csak ráadásként mondom, hogy a Bessenyei Társaságnak (1997-ben Bessenyei emlékéremmel is jutalmazták) és a Megyei Nyugdíjas Szövetségnek elnökségi tagja.

Hirtelen felmerül bennem a kérdés: -Mit szól ehhez a család? A válasz egyszerű: Megszokták, tolerálják és segítik. De a legnagyobb segítséget és energia utánpótlást mégis talán az unokáim jelentik számomra!

Úgy gondolom aki a fentieket felül tudja múlni, annak illik fejet hajtanom. Addig is eszembe jutnak az általános iskolás éveim, az ott hallott szavak, mely szerint az élet egy folyamatos tanulás. Bár Zsíros Antalnénak még korántsem fejeződött be a „tanulás”, én azért fejet hajtok előtte és gratulálok az eddigi csupa ötös, kitűnő bizonyítványhoz!

A Tiszabercséli Nyugdíjasok Egyesületének elnökeként a méltán híressé vált Rérközi Regionális Nyugdíjas Találkozó vendégeivel.

Alpolgármesterként a Bessenyei Emlékház falán elhelyezett emléktábla koszorúzásán a polgármesterrel.

Címzetes igazgatóként a Bessenyei Emlékverseny eredményhirdetésén. Hiába, az iskola a szíve csücske marad.

Rovatvezető:
Papp János jegyző

Önkormányzati testületünk szeptember 27-én tartotta rendes ülését. Összesen 18 napirendi pontot tárgyalt ez alatt. Elsőként a Képviselőtestület határozatainak végrehajtásáról és a polgármester két ülés között végzett munkájáról hangzott el beszámoló Hajnal András polgármester előadásában. A napirend során külön kitért a komp üzemeltetésére, mert az új EU-s jogszabályok szerint a komp kötévezetését át kell alakítani, s vagy 15 méter magasan, vagy pedig a Tisza medrében kell vezetni a kötelet. Mivel egy, a műszaki megoldásokban jártas szakértő megtekintette a tiszaberceli kompot és a mederben történő kötévezetés Tiszabercelen megoldható, így kevés átépítéssel a komp üzemeltetése várhatóan folyamatos lesz a településen. Második napirendként a költségvetési rendelet módosítására került sor, majd ezt követően a 2004 évben benyújtott pályázatokról hangzott el tájékoztató. Az önkormányzat összesen eddig 20 pályázatot nyújtott be, illetve ezen felül több, a civil szervezetek részére benyújtott pályázat elkészítésében segítettek a Polgármesteri Hivatal dolgozói. A pályázatok elbírálása folyamatos, sajnos több pályázatunkat forráshiány miatt utasították el. Így pld. a téglagyár épületének a felújítását, illetve a település Fő utcája utcaképezés megváltoztatását. Mindkettőt, rövid átdolgozást követően az Agrár és Vidékfejlesztési Operatív Program, EU-s pénzalapra ismét benyújtunk. Tájékoztató hangzott el a Polgármesteri Hivatalban lezajlott ellenőrzésről, melyet a felügyeleti szerv, a Közigazgatási Hivatal végzett. Adóügyben, anyakönyv, ügyiratkezelés, valamint a személyi adat és lakcímnnyilvántartás területeken. Alapvetően jónak mondható a hivatal munkája, több területen mintaszerűnek mondták a hivatali ügyintézését, ugyanakkor néhány olyan területre is ráirányították a figyelmet, amelyben változnia kell az ügyintézésnek. Alapvetően azonban a Polgármesteri Hivatal ezen területeivel az ellenőrzők elégedettek voltak. Megalkotásra került a talajterhelési díjról szóló önkormányzati rendelet. A rendelet szerint 120. Ft/m³ talajterhelési díjat

kell fizetni minden olyan tiszaberceli lakosnak, aki előtt elmegy a szennyvízcsatornahálózat de arra nem kötött rá. Talajterhelési díj fokozatosan kerül bevezetésre, 2004-ben ennek a 20 %-át, kell megfizetni és 2009-re kell a díj 100 %-át. A polgármester a 2004. évi beruházásokról is tartott tájékoztatót, amelyben kiemelte a telefonhálózat bővítésének munkálatait, valamint a szennyvíztisztító telep bővítésének munkálatait. Ezen túl arra irányította a figyelmet, hogy az előkészületek éve volt a 2004-es, hiszen a Gávavencsellő – Balsa - Tiszabercel belvízelvezetésének a pályázata ismét benyújtásra került. Ibrány – Paszab - Tiszabercel összekötő út építésére szintén pályázatot nyújtottunk be, az óvoda ebédlőjének az építésére, valamint a Tiszabercel – Tiszakaráddal összekötő út építésére is pályáztunk. Ezeknek a pályázatoknak az elkészítése pénzbe került, és az eddig befektetett összegekből majd csak akkor látunk vissza, ha pályázataink sikeresek lesznek. Ha a látványos beruházásokról nem is, de olyan előkészületekről beszámolhatott, amelyek várhatóan 2005, 2006 évben döntően megvalósulnak majd a településen. Döntött a testület arról, hogy december 31-ig valamennyi iskolás részére biztosítja az iskolatejet, ellentétben az eddig elmondottakkal ez sem ingyenes, mert az áfát az önkormányzatnak ki kell fizetnie. Ezt nem hárítja rá az önkormányzat a szülőkre, hanem a költségvetéséből átcsoportosítás útján biztosítja az ehhez szükséges összeget. Döntött a testület arról, hogy pályázatot nyújt be a sportöltöző felújítására. Talán nem véletlen, hogy a döntés megszületett, függetlenül attól, hogy jelenleg a sport-élet a településen az elmúlt évekhez képest szerény, ugyanakkor a település értékét képezi a sportpálya és annak környéke. Ha akár tö-

megsportra, vagy egyéb közösségi rendezvényre kerülhet sor, akkor is méltó körülményeket kell biztosítanunk. Október 23-át a Képviselőtestület az Általános Iskolásokkal együtt ünnepli, október 22-én pénteken 13 órától az általános iskola tornatermében. A testület elfogadta az orvosi ügyelettel kapcsolatos változásokat. A jelenlegi jogszabályok szerint egy orvos 60 óránál többet nem dolgozhat egy héten, amelybe az ügyeleti időszak is beletartozik. Ezért szükséges hogy több település fogjon össze és így oldják meg az önkormányzatok a rájuk háruló kötelező egészségügyi ellátást. Ennek értelmében Balsa, Gávavencsellő, Tiszabercel, Buj – Paszab, Ibrány közösen fogja ellátni az orvosi ügyeletet. Összesen 12 orvos bevonásával, valamint gépkocsivezetőkkel, asszisztensekkel, az Ibrányi mentőállomás mellett. Az orvosi ügyelet nem csak hétvégére, hanem hétköznapra is szól. 17 órától reggel 7 óráig. Itt az orvosok 12 óránként váltják majd egymást. A Képviselőtestület tisztában volt azzal, hogy a döntés meghozatalát követően a tiszaberceli orvosi ellátás színvonala várhatóan csökkenni fog, hiszen eddig a háziorvos függetlenül az ügyeleti idejétől fogadta a betegeket, most azonban a jogszabály nem engedi meg a részére azt, hogy ügyeleten kívül a betegeket ellássa. Az önkormányzatok között a részletek tekintetében lapzártánkig folyt az egyeztetés. Ezt követően módosításra került a szociális rendelet, ahol a lakásfenntartási támogatások benyújtásának határidejét módosította, így az elbírálást folyamatosá tette a bizottság részéről. A testület támogatta a körzeti megbízott telefonhasználatát, részére egy új készüléket vásárol, ezzel is hozzájárulva a település közbiztonságának növeléséhez. A képviselőtestület következő ülését várhatóan október 25-én tartja.

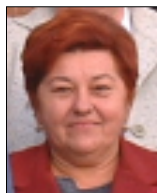
LOMTALANÍTÁS!

**NOVEMBER 13-ÁN
SZOMBATON!**

**AZ ÖNKORMÁNYZAT ÉVES
RENDSZERES LOMTALANÍTÁSI
AKCIÓJA!!!**

Tiszabercelt sem kerülte el a szennyezés, mely Ukrajnából érkezett magyar területre. A remény az, hogy majd Tiszalöknél vagy Tiszanagyfalunál elkapják a tömeget. Először egy csomóban úszott, majd Tivadarnál elkezdett szétszóródni, hogy aztán a víz egész felületén látható, lett. Sajnos nálunk is.

Egészségünkért

Rovatvezető: Tarjányné Dr. Jedlicska Ilona háziorvos

Mindennapra egy alma

A gyümölcsök közül az almát mindenki fogyaszthatja és lehetőleg együnk minél többet "leghűségesebb" gyümölcsünkből. Az almát már Hippokratész korában is az erek kéményseprőjének tartották. Tudósok megvizsgálták a gyümölcs jótékony hatását az emberi szervezetre. A kísérletek megmutatták, hogy az alma valóban méregteleníti szervezetünket, csökkenti a vér koleszterin szintjét és gátolja az érszűkület kialakulását. Naponta két nagyobb almát kell megennünk ahhoz, hogy ezt a hatást elérjük. Az almában sok olyan nyomelem van, amely számunkra nélkülözhetetlen. Fehérjét, szénhidrátot, káliumot, nátriumot, kalciumot, magnéziumot, foszfort, jódot és számos makro- és mikroelemet tartalmaz. B1, B2, B6 és C vitaminban is gazdag gyümölcs. Almát gyakorla-

tilag mindenki ehet; a gyerekek, az idősek, a betegek még a diétázók is. Az almában lévő savak segítik a táplálék felszívódását a bélrendszerben. Éppen ezért az orvosok gyakran tanácsolják betegeiknek, hogy fogyasszanak minél több almát, almakompót és almából készült teát. A vérszegény, vashiányban szen-

vedő gyerekeknek és az állapotos nőknek is tanácsos minél több almát enniük. Ideális gyümölcs a fogyókúrázóknak, ugyanis minimális kalória van benne. A zöldalmát a cukorbetegség is fogyaszthatják. Az alma enyhén vízhajtó hatása is közismert. Az érett alma jó tartalma 8-szor nagyobb, mint például a banáné és 13-szor több mint a narancsé. Ezért is hívják a fogak védő angyalának. Az alma héjában található az ásványi anyagok, a húsból pedig a vitaminok, ezért is ajánlott héjastól elfogyasztani az almát. Soha ne együnk éretlen, nagyon savanyú almát, ugyanis a gyomorba kerülő savak gyulladást okozhatnak a hasnyálmirigyben, és a bélrendszerben. Ha valakinek túl sok a gyomorsava fogyasszon sült vagy reszelt almát. Télen kiváló csemege a szárított alma, a 100 %-os almalé és a kompótok, amelyeknek vitamin és ásványi anyag tartalma megegyezik a friss gyümölcseivel.

Mezőgazdasági hírek

Rovatvezető: Eperjesy Ferenc növényvédő szakmérnök

Alma a fa alatt

Kár ugyan e kedves kis népdal első sorait a kialakult válságos alma helyzettel egy napon is említeni, mégis valahogy ez jutott eszembe. A fa alatt lévő alma a fán lévővel együtt ugyanis 7,50 – 11,20 Ft-ot ér kilónként, úgy, hogy a magasabb árért 50 km-re oda is kell szállítani.

Ez a léalma ára, mely jelenlegi almatermésünk nagy részét képezi. A minőségi alma ára is igen nyomott, mert sajnos ennek szintjét a léalma ára viszi. A léalmára mindig volt állami támogatás. Korábbi döntések alapján ez évről-évre csökkent, míg 2004-re nullává vált. Ez az intézkedés azonban nem feltételezhette az alap ár ilyen minimális szintjét. Éppen ezért a termelők felháborodása óriási. A napkori SZEMA közgyűlésen szabályos forradalmi hangulat alakult ki, csak azt nem tudtuk, ki ellen, mert olyanok ott sem voltak, az egymásra mutogatás viszont igen ment. A sűrítmenygyártók és forgalmazók a bent maradt tavalyi készleteket emlegetik, valamint az olcsó lengyel és kínai alapanyagot. Az ügyvezető igazgató az igazság pillanatáról és termelők összefogásáról beszélt. Az indulatókat megelőzte az FM politikai államtitkárának szokásos almaszezon előtti látogatása, ahol a

segítségadás helyett elmarasztalólag, kioktatólag beszélt többek között arról, hogy hová tette a megye a több, mint 10 év alatt juttatott almatermesztési támogatást, mely 16 milliárd Ft volt. (Csak hasonlításként mondom, hogy ez az összeg a mostanában sokat emlegetett bizonyos 35 milliárd forintnak a fele sincs.) Támogatás tehát almára nincs. Nincs a cikkem leadásakor (szept. 28.), ha csak azóta valamelyik radikálisabb termelői érdekvédelmi szerv ki nem koldult valamit.

A hagyományos támogatások megszűnését az alma napok nyíregyházi tudományos előadás sorozatán a megye vezetése is megerősítette. A Napkoron elhangzott összefogást sokan úgy értelmezték, hogy mivel a két érintett épület, a Parlament és az FM egymáshoz közel van, sok ingyen kiborított almával azokat össze lehetne kötni. Ez azonban soha nem fog megvalósulni, mert Szabolcs igen messze van oda, főleg onnan nézve. Az előbb említett FM államtitkár az alma termesztésre is alkalmazta az EU-s szlogent, vagyis: „Ha valami nem megy mást kell csinálni.” Hát egy almaültetvény helyett elég nehéz hirtelen mást csinálni. Kemény szavaira azonban oda kell figyelni, mert ilyen is bekövetkezhet. Ha lehet, próbáljunk meg inkább másképp csinálni egyet s mást. A már-már ..... áruvá silányult egyébként kitűnő

Idared fajtának egy részét fiatalabb ültetvények esetében át kell oltani folyamatosan, kitaróan. Új telepítésekben érési sorrendben, több fajtát kell alkalmazni. Emellett az uniós támogatások évről-évre nagyobb összegűek lesznek, ugyanígy az integrált programokban résztvevők támogatására is. Borzasztó türelem kell azonban ezek kiválásához, mert az uniós támogatások fő tulajdonsága, hogy utófinanszírozós, vagyis az idej földalapú támogatásokat nagyrészt csak a jövő évben kapjuk meg. Az integrált program szerződés megkötése még meg sem történt. Türelem, türelem, de meddig, mert sokan máris alig bírják. Biztató lehet a jövőt illetően az EU-n belüli szabadabb árumozgás, de remény van az orosz piac kibővülésére is.

Végh Antal 1985-ben megjelent könyvében az ettől jóval korábbi évek alma válságáról beszélt. Ahogy ezek után visszaemlékszem, igaza is volt, ugyanis a sokszor visszasírt szovjet piacnak is voltak mennyiségi korlátai. Főleg az akkor TSZ gyümölcsösökben aztán tényleg maradt „alma a fa alatt” bőven. Mégsem hagytuk abba, sőt újabb ültetvényeket létesítettünk. Aki az almafák között nőtt fel, nehezen tud ettől megválni. Nem kell mást csinálni, inkább másképpen. A kitaróbbak nem hátrálnak, túl leszünk a nehezén, ne hagyjuk bizonyítani, hogy az ország megteremtett összes alma termésének 60 %-át adó „Szabolcs aranyát” nem lehet a sárba taposni. Hiszem, hogy a termelőknek sem lesz „almás”.

Köszönet a támogatásért

Lapunk legutóbbi számában beszámoltunk a Berczeli Halászléünnep eseményeiről. A Tiszabercelért Egyesület ezúton köszöni meg támogatóinak a nagyvonalú segítséget, melyek nélkül nem lehettünk volna gazdagabbak ezzel az egy hetes programsorozattal: A 2004-es Berczeli Halászléünnepi fő támogatói voltak:

**TISZABERCEL
KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA**

**SOPRONI ÁSZOK
(A JÓPOFA SÖR)**

ARANY-PARMEN BT.

NYÍR FLOP KFT.

**SZABOLCS
HALÁSZATI KFT.**

**FELSŐ-TISZA-VIDÉKI
VÍZÜGYI
IGAZGATÓSÁG**

**HOMONNAI ÉS
TÁRSA KÖNYVKIADÓ**

**SZABOLCS
TAKARÉK-
SZÖVETKEZET**

**PASZAB KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA**

**ÖREG-TISZA TÓ
(KOZMA ISTVÁN)**

KÖSZÖNJÜK!

M E G H Í V Ó

A Bessenyei György Általános Iskola Szülői munkaközössége, tantestülete az Idősek klubja, vállalkozók,

JÓTÉKONYSÁGI BÁLT

szerveznek

GYEREKEINKÉRT,

a Tiszagyöngye étterem kultúrtermében.

november 6-án,

szombaton, 19 órától.

VACSORA, ZENE, TÁNC, SZÓRAKOZÁS, TRÉFÁS VETÉLKEDŐ!

Szeptember 2-ától községünk és néhány szomszédos település lelkes lányai, asszonyai hetente két alkalommal elfoglalják a tornatermet és zenés aerobic órára járnak. Tajthy Judit a foglalkozásokat vezető edző elmondta, hogy bár kezdő csoporttal évek óta nem foglalkozott, már az első alkalommal bizonyosodott hogy a haladókat is megszégyeni-

Aerobic

tő ügyességgel követték lépéseimet. Boldog vagyok, hogy rátaláltam erre a csoportra, mivel nagyon ritka az ilyen lelkes csapat. A koreográffiát is könnyen megtanulták, mert viszonylag egyszerű lépésekből áll, amit az újonnan érkezők is hamar megtanulnak. Jelenleg 17-20 fő jár rendszeresen, és hozzájuk csatlakoznak „alkalmi látogatók”. A foglalkozások során először bemelegítjük az izmokat, majd egy intenzívebb zsírégető rész következik (kar, comb, has, fenék, csípő, váll és hátiizom erősítése). Mindehhez segítségünkre van 2 nagy hangfal, mely felerősíti a vidám, lendületes zenét, amelyre tomázzunk. A foglalkozás végén leveztésképpen lazító és relaxációs gyakorlatokat végzünk. Mindez alkalmanként 1 óra és 300 Ft-ba kerül.

Megkérdeztünk néhány, a foglalkozásokat rendszeresen látogatót, milyennek véli ezt az új kezdeményezést?

Spindáné Ildikó: Nagyon szeretek járnai, jó kis csapat jött össze, sajnálhatja, aki nem jár.

Sántáné Tünde: Jól érzem magam, jó a társaság, a zene és persze a gyakorlatok is megmozgatnak mindenünket, ami nagyon jó érzés.

Tiszabercel Község Önkormányzata tisztelettel és szeretettel hívja a település lakosságát az
1956-os

Forradalom és Szabadságharc alkalmából tartandó ünnepségére.

Helye: Általános Iskola tornaterme
Ideje: október 22. (péntek) 13.00 óra

30 ÓRÁS INFORMATIKAI TANFOLYAM KEZDŐKNEK

az Általános Iskolában

Czene István

informatikus, rendszergazda
vezetésével.

Bővebb információ: (30) 228-9984

Az első foglalkozás várható ideje:
október 18. hétfő 17.30 óra.

Németh Éva: Nagyon jó dolognak tartom ezeket az órákat, hiszen a mindennapos ülő munka után jól esik egy kis mozgás. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy próbálja ki.

Krajnyikoviczné Timi: Nagyon örülök, hogy van egy ilyen remek lehetőség kondícióknak megtartá-

sára, mint az aerobic. Személy szerint minden alkalommal élek ezzel a lehetőséggel több ok miatt is: mind szakmailag, mind emberileg kiváló tréner tartja a foglalkozást, s ami pontosan ilyen fontos a jó társaság, akikre (velem együtt) doppingszerként hatnak a gyakorlatok; egyszerűen beépült az életünkbe. Fontosnak tartom, hogy az órák változatosak, éppúgy célpont a tánctudásunk csiszolása, mint a gerincünk tornáztatása.

Berczeli **NAPLÓ**

Tiszabercel Község Önkormányzatának hivatalos lapja.

Szerkesztőség:

4474. Tiszabercel, Fő út 40.

Tel / Fax.: (42) 204-606.

E-mail: info@tizabercel.hu.

Kéziratot és elektronikus leveleket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Megjelenik: havonta. **Példányszám:** 800.

Lapunkat megtalálja a

http://www.tizabercel.hu internetes oldalon.